



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
1 У 19682/13
16.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Весне Лазаревић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Бјелановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., поднетој против Агенције за лиценцирање стечајних управника, ради поништаја решења број: IX-34-698/2013-04 од 22.10.2013. године, у предмету дисциплинског поступка, у нејавној седници већа, одржаној дана 16.09.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, ставом 1. диспозитива, стечајном управнику А.А. из ..., овде тужиоцу, број лиценце 155-0412, изречена је мера: новчана казна у износу од 100.000,00 динара, због тога што, обављајући дужност стечајног управника у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Београду, над стечајним дужником "Б.Б." д.о.о. у стечају, није поступио по закључку Привредног суда у Београду број Ст. 3613/11 од 13.09.2012. године, којим му је наложено да стави на увид оснивачу стечајног дужника књиговодствену и пословну документацију, извештај о економско-финансијском стању стечајног дужника, пријаве потраживања и листу потраживања, листу судских спорова, као и осталу релевантну документацију неопходну за сачињавање плана реорганизације, односно што је условио достављање наведене документације оснивачу стечајног дужника уплатом гарантног депозита од стране истог у износу од 450.000,00 динара, чиме је повредио одредбу члана 161. став 2. Закона о стечају и члана 3. Кодекса етике за стечајне управнике (тачка 1.); није одмах по разрешењу извршио примопредају целокупне имовине и документације стечајног дужника новоименованом стечајном управнику и то: рачунар, батерије, телефонске централе и друге покретне имовине, чиме је повредио одредбу члана 33. став 1. Закона о стечају и члана 3. Кодекса етике за стечајне управнике (тачка 2); ставом 2. диспозитива наведеног решења за наведене повреде је оцењено да представљају лакшу повреду дужности стечајног управника; ставом 3. наведеног решења стечајни управник А.А., овде тужилац, дужан је да изречену новчану казну плати у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

У тужби, поднетој Управном суду дана 16.12.2013. године, тужилац је

оспорио законитост решења туженог органа са свих законом прописаних разлога, наводећи да му није омогућено да учествује у поступку приликом доношења оспореног решења, а што је прописано одредбом члана 3д став 3. Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника. Даље, истиче да тужилац није прекршио одредбу члана 161. став 2. Закона о стечају, према којој трошкови у вези са сачињавањем и подношењем плана реорганизације који предлаже стечајни управник или стечајни дужник, представљају трошак стечајног поступка, а власник стечајног дужника подносилац плана је у обавези да сноси трошкове сачињавања плана. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене јавне расправе, налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након разматрања тужбе, одговора на тужбу и свих списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из разлога образложења оспореног решења и списа предмета ове управне ствари произлази, да је над радом стечајног управника, овде тужиоца, извршен надзор по притужби достављеној дана 06.07.2013. године, од стране В.В. из ..., у складу са чланом 12. Правилника о начину обављања стручног надзора над градом лиценцираних стечајних управника ("Службени гласник РС", бр.35/10), а у вези са вршењем дужности стечајног управника у поступку стечаја над предузећем "Б.Б. д.о.о. у ..., који се води пред Привредним судом у Београду 41. Ст.бр.3613/11. Поступак надзора над стечајним управником, овде тужиоцем, по притужби окончан је извештајем супервизора VI број: 26-437/2013-09 од 19.07.2013. године, којим су констатоване неправилности у раду стечајног управника, овде тужиоца, са предлогом за покретање поступка пред Дисциплинским већем Агенције, у смислу одредбе члана 13. Правилника о начину обављања стручног надзора над радом лиценцираних стечајних управника. Неправилност у раду тужиоца, која је констатована извештајем супервизора огледа се у том што стечајни управник, овде тужилац, није поступио по закључку стечајног судије, те је покушао да наплати трошкове у вези са сачињавањем плана реорганизације који је предложио власник стечајног дужника, чиме је извршио повреду одредбе члана 161. став 2. Закона о стечају и члана 3. Кодекса етике са стечајне управнике и што није по разрешењу извршио примопредају целокупне имовине стечајног дужника, чиме је извршио повреду одредбе члана 33. став 1. Закона о стечају и члана 3. Кодекса етике за стечајне управнике. Према мишљењу супервизора, наведене неправилности у раду стечајног управника, овде тужиоца, представљају лакшу повреду дужности. Дисциплинско веће Агенције након пријема извештаја супервизора на даље поступање у складу са одредбом члана 3д. Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника ("Службени гласник РС", бр.84/04 и 104/09), дана 26.08.2013. године, упутило позив тужиоцу да се изјасни на предлог за покретање дисциплинског поступка са извештајем супервизора, VI број: 26-437/2013-09 од 19.07.2013. године и уз позив на изјашњење, тужилац је позван да изнесе и све чињенице и околности приложи или предложи све доказе од значаја за одлуку Дисциплинског већа о дисциплинској одговорности. На достављени извештај са предлогом за покретање дисциплинског поступка, тужилац се изјаснио поднеском IX

број: 34-698/2013-03 од 06.09.2013. године, у коме је навео да није повредио одредбу члана 161. став 2. Закона о стечају и члана 3. Кодекса етике за стечајне управнике непоступањем по закључју стечајног судије, јер је покушао да наплати трошкове у вези са сачињавањем плана реорганизације коју је предложио власник стечајног дужника, а који је према његовом мишљењу у обавези да сноси све трошкове сачињавања наведеног плана. Даље је навео да је захтев за авансирање дела трошкова истакао искључиво ради чувања интереса стечајне масе из опреза, јер је власник стечајног дужника пре отварања стечаја сакрио или уништио пословну документацију, па је врло лако могло да се деси да уништи документацију коју је стечајни управник реконструисао, услед чега би пре свега било немогуће утврдити колико је новца од наплате у готовом власник стечајног дужника избегао да уплати на рачун стечајног дужника. Даље истиче да када се ради о повреди одредбе члана 33. став 1. Закона о стечају и члана 3. Кодекса етике за стечајне управнике, које му се стављају на терет, сви рачунари који су једино били у поседу дати су на примопредају лицу које је било овлашћено да их прими и додаје да је нетачан навод да рачунари које је ставио на располагање члановима пописне и примопредајне комисије нису рачунари које је власник стечајног дужника предао стечајном управнику. Истакао је да су све покретне ствари које представљају имовину стечајног дужника, а које је преузео, нуђене на преузимање новоименованом управнику, а да то што није обавестио поступајућег стечајног судију да стечајни управник Г.Г. неће да прими наведену имовину стечајног дужника не сматра као пропуст, јер према његовом ставу једино је битно да је ту имовину ставио на располагање новоименованом стечајном управнику, односно комисији коју је именовао “Б.Б.” д.о.о., те да је записнички одбијен пријем рачунара, а да никакве акумулаторе–батерије није ни преузео.

На основу списка предмета и остале расположиве документације тужени је утврдио да је решењем Привредног суда у Београду 41. Ст.бр. 3613/2011 од 15.06.2012. године, отворен стечајни поступак над Предузећем “Б.Б.” д.о.о. ... и за стечајног управника именован је А.А. из Даље, решењем Привредног суда у Београду 41 Ст.бр. 3613/2011 од 15.10.2012. године, разрешен је дужности стечајни управник А.А. и именован стечајни управник Г.Г. из Извршен је увид у закључак Привредног суда у Београду од 13.09.2012. године, којим се одобрава оснивачу стечајног дужника продужење рока за подношење плана реорганизације за 60 дана. Наведеним закључком поступајући стечајни судија је наложио стечајном управнику да стави на увид оснивачу стечајног дужника књиговодствену и пословну документацију, извештај о економско-финансијском стању стечајног дужника, пријаве потраживања и листу потраживања, листу судских спорова, као и осталу релевантну документацију неопходну за сачињавање плана реорганизације. Извршен је увид у захтев за достављање документације стечајног дужника ради израде плана реорганизације који је стечајном управнику упутила фирма “Д.Д.” д.о.о. дана 24.09.2012. године. Извршен је увид у сагласност за увид у документацију коју је стечајни управник доставио “Д.Д.” д.о.о. дана 24.09.2012. године у којој стечајни управник налаже да се пре било каквог прегледа документације уплати гарантни допозит у износу од 450.000,00 динара. Извршен је увид у обавештење којим је стечајни управник обавестио поступајег стечајног судију дана 25.09.2012. године о сагласности и условима за давање документације на увид, као и у поднесак који је оснивач стечајног дужника упутио стечајном судији дана 26.09.2012. године и којим је обавестио судију да стечајни управник не испуњава своје обавезе. Увидом у упозорење на незаконит рад стечајног управника које је тужилац упутио стечајном судији дана 26.09.2012. године и којим је обавестио стечајног судију да стечајни управни не извршава судске наредбе. Тужени је даље извршио увид у решење Привредног апелационог суда

број 2 Пвж. 1060/12 од 27.12.2012. године, којим је одбијена жалба стечајног управника А.А., овде тужиоца на решење о разрешењу донето од стране Привредног суда у Београду Ст.бр. 3613/11 од 10.12.2012. године. Из образложења наведеног решења произлази да стечајни управник, овде тужилац није испуњавао обавезе које су му наложене ставом 2. Закључка Привредног суда у Београду од 13.09.2012. године и да је самоиницијативно, без одобрења стечајног судије поставио притужиоцу незаконите услове за стављање на увид тражене пословне и књиговодствене документације. Даље, извршен је увид у обавештење којим притужилац обавештава стечајног управника Радета Радуловића дана 04.03.2013. године, о имовини која је остала у државини разрешеног стечајног управника, овде тужиоца, између осталог и батерије за сервер, сервер, рачунари, телефонска централа, телефакс и друго. Извршен је увид у записник о уласку у посед који је стечајни управник Г.Г. доставио Привредном суду у Београду дана 29.03.2013. године из којег се види да је стечајни управник Г.Г. извршио примопредају покретне имовине, међу којом су и рачунари и остала техничка роба за коју притужилац тврди да није предата. Извршен је увид у обавештење које је стечајни управник Г.Г. примио од стечајног управника, овде тужиоца дана 29.03.2013. године из којег произлази да је Комисија за примопредају одбила да преузме пет рачунара. Такође, извршен је увид у извештај пописне комисије за примопредају имовине стечајног дужника, који је формирао стечајни управник Г.Г. из којег је видљиво да је попис имовине започет 06.02.2013. године и да је завршен 22.02.2013. године, а у којем извештају се наводе локације на којима је извршена примопредаја дела имовине стечајног дужника, при чему се не наводи имовина која није преузета у целости, као ни разлози за то.

Одредбом члана 3а Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника (“Службени гласник РС”, број 84/04, 104/09), прописано је, поред осталог да Агенција за лиценцирање стечајних управника у вршењу стручног надзора проверава да ли стечајни управник обавља послове у складу са прописима којима се уређује стечај, те уколико се у поступку стручног надзора утврди да стечајни управник није обављао послове у складу са прописима којима се уређује стечај, Агенција ће изрећи једну или више мера прописаних законом којима се уређује стечај, и то: опомену; јавну опомену; новчану казну; одузимање лиценце.

Одредбом члана 3д наведеног закона, прописано је да Дисциплинско веће, на основу извештаја супервизора којим су утврђене неправилности у раду стечајног управника и предложено покретање дисциплинског поступка покреће дисциплински поступак против стечајног управника, те да уколико Дисциплинско веће утврди да није било неправилности у раду стечајног управника, донеће решење о обустави поступка, а уколико утврди да су постојале неправилности у раду стечајног управника, решењем ће изрећи једну или више мера из члана 3а овог закона.

Одредбом члана 3. Кодекса етике за стечајне управнике, прописано је да је стечајни управник у обавези да послове обавља на професионалан начин, савесно и благовремено, као и да одржава ниво професионалног знања и вештина потребних за обављање тих послова.

На основу напред наведеног, тужени орган је анализирајући сваки доказ посебно и све доказе заједно, у њиховој међусобној вези, на несумљив начин утврдио да тужилац обављајући дужност стечајног управника у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Београду, над стечајним дужником “Б.Б.” д.о.о. у стечају

Београд, није поступио по закључку Привредног суда у Београду од 13.09.2012. године, чиме је повредио одредбу члана 161. став 2. Закона о стечају (“Службени гласник РС”, број 104/09) и члана 3. Кодекса етике за стечајне управнике. Наведеним закључком стечајног судије, стечајном управнику, овде тужиоцу је наложено да стави на увид оснивачу стечајног дужника књиговодствену и пословну документацију, извештаје о економско-финансијском стању стечајног дужника, пријаве потраживања и листу потраживања, листу судских спорова, као и осталу релевантну документацију неопходну за сачињавање плана реорганизације. Тужилац је притужиоцу дао сагласност за увид у документацију, уз услов да пре било каквог прегледа документације уплати гарантни депозит у износу од 450.000,00 динара, а што је у супротности са одредбом члана 161. став 2. Закона о стечају, којим је прописано да трошкове сачињавања и подношења плана реорганизације сноси предлагач плана реорганизације. Трошкови у вези са сачињавањем и подношењем плана реорганизације, које предложи стечајни управни или стечајни дужник, представља трошак стечајног поступка. Даље, утврђена неправилност у раду тужиоца огледа се у томе што он није одмах по разрешењу извршио примопредају целокупне имовине, чиме је поступио супротно одредби члана 33. став 1. Закона о стечају, којом је прописано да по разрешењу, стечајни управник и новоименовани стечајни управник извршиће, без одлагања, примопредају целокупне имовине и документације. Дакле, након разрешења стечајног управника, овде тужиоца у предметном поступку, дана 15.10.2012. године, и именовања новог стечајног управника, тужилац је био у обавези да новоименованом стечајном управнику Г.Г. без одлагања преда целокупну имовину и документацију стечајног дужника, а што он није учинио, чиме је прекршио одредбу члана 33. став 1. Закона о стечају и одредбу члана 3. Кодекса етике за стечајне управнике. Приликом доношења одлуке тужени је имао у виду и наводе тужиоца дате у његовом изјашњењу од 06.09.2013. године, у коме тужилац није спорио извршење радњи које му се стављају на терет, али спори њихову противправност, износећи горе наведене разлоге за своје поступање. Међутим, тужени је нашао да наведени разлози нису оправдавајући и да су усмерени искључиво на избегавање одговорности стечајног управника, овде тужиоца. Тужени је, имајући у виду цитиране одредбе закона утврдио да, у конкретном случају, наведена неправилност у раду стечајног управника, представља мањи пропуст и неправилност у раду и повреду прописа којима се уређује стечај, које нема значајан негативан утицај нити последице на стечајну масу, повериоца или трећа лица, која по својој природи представља лакшу повреду дужности. Такође, Дисциплинско веће туженог налази да је изречена мера адекватна тежини почињене повреде дужности и свим околностима које су релевантне за одмеравање санкције, односно да ће изречена санкција деловати тако што тужилац више неће чинити неправилности у раду, а приликом доношења одлуке тужени је ценио отежавајућу околност, а то је да је овде тужилац већ дисциплински кажњаван, односно решењем Дисциплинског већа од 21.04.2011. године, изречена му је мера опомена због почињене лакше повреде дужности.

Код оваквог стања ствари, и по схватању Управног суда, правилно је тужени орган донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења, правилно применивши цитиране одредбе закона. По налажењу Управног суда, тужиоцу је правилно изречена новчана казна у износу наведеном у диспозитиву оспореног решења, јер је тужилац обављајући дужност стечајног управника починио лакшу повреду дужности, која се манифестује у повреди прописа којима се уређује стечај, које немају значајан негативан утицај и последице на повериоце или трећа лица, а која по својој природи представљају лакшу повреду дужности. Такође, суд је нашао да је тужени орган приликом одлучивања

правилно оценио отежавајућу околност, односно да је тужилац већ дисциплински кажњаван решењем Дисциплинског већа број IX-34-1971/2010-2 од 21.04.2011. године.

Суд је ценио наводе тужбе, али налази да су исти без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер се њима не доводи у сумњу чињенично стање, утврђено у управном поступку, нити се прилажу докази који би, да су били цењени, довели до другачије одлуке у овој управној ствари, а посебно је неосновано позивање тужиоца на пресуду овог суда 9 У 17662/12 од 28.06.2013. године.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09) донео одлуку као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 16.09.2015. године, 1 У. 19682/13

Записничар
Снежана Бјелановић, с.р.

Председник већа-судија
др Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР